

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 369.

Anden Session.

95de Møde.

Tredagen den 21de Februar.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (forts.): Der kunde vel endnu opkastes det Spørgsmaal, hvorvidt det var muligt for Administrationen at modsætte sig Indtrædelsen i Amtsrådet af nye Medlemmer, som ikke hidtil havde været deri, naar nemlig nye Lehnsejere som saadanne, i Genhold til Forgivningen, vilde indtræde i Amtsrådet; ogsaa i denne Henseende er der indhentet yderligere Erklæring, navnlig fra den Mand, som er anvist til i paakommende Tilfælde at hvide Raad i saadanne tvivlsomme Spørgsmaal, og han har paa det Allerbestemteste erklæret sig mod en saadan Fremgangsmaade, der efter hans Formening vilde være en Forandring af Lovgivningen ved en ministeriel Resolution, som han paa det Indstændigste maatte fraraade. Saaledes staaer altsaa Sagen med Hensyn til Lehnsejere, og med Hensyn til det hele Spørgsmaal, hvorvidt Grundloven umiddelbart har gjort nogen Forandring i Landcommunalanordningen af 1841.

Derefter kan det samme Spørgsmaal jo opkastes med Hensyn til Hartkornsegalisationsloven, og Alle, som derover have yttret sig, have til de forskjellige Tider udtalt, at det paa ingen Maade kunde antages, at denne Rettighed til at indtræde i Amtsrådet, derved var bortfalden (Nei!); ja, jeg mener dem, som i saa Henseende officielt have udtalt deres Mening for Regjeringen, thi her i Thinget er den modsatte Anskuelse vel fremkommen af enkelte Medlemmer. Allerede dengang, den daværende Indenrigsminister forelagde Landcommunalmissionen sit Forslag om Hartkornets Egalisering, sagde han, at de Forrettigheder, som for Tiden tilkom Lehnsejere og Sæde-

gaardsejerne med Hensyn til specielle Rettigheder, saasom deres Plads i Landcommunalautoriteterne, ikke vedkom Hartkornforskjellen som saadan, og at Reguleringen af disse Forhold saa meget mindre kunde inddrages under Anordningen om Hartkornets Egalisering, som det henhørte under de stændeste Rettigheder og under Communalanordningen; den Grundtanke, hvorfra man er gaaet ud ved Udarbejdelsen af Hartkornsegalisationsloven, er altsaa Forskjellen mellem de forskjellige Arter af Hartkorn, som man har villet høre, men man har ikke villet høre visse Forskjelligheder, der kunne være gjort for visse Eiendomme, og det er visse bestemte historiske Eiendomme; det er, som vel bekendt, ikke Hovedgaardene, men visse bestemte Sædgaarde, som hidtil have havt Rettighed til at vælge Medlemmer til Amtsrådet, og, saalænge disse Eiendomme eksistere i det samme Omfang, hvori de hidtil have eksisteret, kan deres Qualification i saa Henseende til, at deres Eiere kunne indtræde i Amtsrådet, jo ikke i nogen Henseende have forandret sig. At der forekommer enkelte Udtryk i den nuværende Landcommunalanordning, som ere indifferente, kan ingen Betydning have; om en Mand har complet Gods eller ucomplet Gods, om det Hartkorn, han har, er frit eller ufrit, er nu indifferent, men, saalænge der er tillagt visse Eiendomme som Sædgaarde en vis Rettighed, maa den give Besidderne af disse Eiendomme den samme Rettighed, som den hidtil har givet. Noget, som, hvad Forholdet selv angaaer, maa skee kan siges at ligge noget fjernt fra det her omhandlede Forhold, men som netop rammer endeel af de samme Eiere, hvormed her er Tale, er Forholdet med Hensyn til Hesteudredningen, der i de fleste Tilfælde er vedbleven at paa hvile de samme Eiendomme, uagtet det Hartkorn, som ligger til dem, ikke længere er pri-